

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

Qualiter homo desolatus, se debet in manus Dei offerre. 50

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CAPVT I.

*Qualiter homo desolatus, se debet in manus
Dei offerre.*

Seruus. I **D**omine* Deus sancte pater, sis
nunc & in æternū benedictus:
quia sicut vis, sic factum est: & quod
facis, bonum est. Latetur in te seruus
tuus, non in se, nec in aliquo alio: quia
tu solus lætitia vera, tu spes mea & co-
rona mea, tu gaudium meum & honor
1. Cor. 4 meus, Domine. Quid habet seruus
tuus, nisi quod à te accepit, etiam sine
merito suo? Tua sunt omnia, quæ de-
Psal. 87 disti & quæ fecisti. Pauper sum, & in
laboribus meis à iuuentute mea: &
contristatur anima mea nonnumquam
vsque ad lachrymas: quandoque etiam
conturbatur ad se, propter imminen-
tes passiones.

2 Desidero pacis gaudium, pacem
filiorum tuorum flagito, qui in lumine
consolationis à te pascuntur. Si das
pacem, si gaudium sanctum infundis,
erit anima serui tui plena modulatio-
ne, & deuota in laude tua. Sed si te
subtraxeris, sicut sæpissimè soles, non
poterit

poterit currere viam mandatorū tuorum: sed magis ad tundendum pectus genua eius incuruantur, quia non est illi sicut heri & nudius tertius, quando splendebat lucerna tua super caput eius, & sub vmbra alarum tuarū protegebatur à tentationibus irruentibus.

3 Pater iuste & semper laudande, venit hora vt probetur seruus tuus. Pater amande, dignum est, vt hac hora patiatur pro te aliquid seruus tuus. Pater perpetuò venerande, venit hora, quam ab aeterno præsciebas affuturam: vt ad modicum tempus succumbat foris seruus tuus, viuat verò semper apud te intus. Paululum vilipendatur, humilietur, & deficiat coram hominibus, passionibus conteratur & languoribus: vt iterum tecum in aurora nouæ lucis resurgat, & in cælestibus clarificetur. Pater sancte, tu sic ordinasti, & sic voluisti: & hoc factum est, quod ipse præcepisti.

4 Hæc est enim gratia ad amicum tuum, pati & tribulari in mundo pro amore tuo, quotiescumque, & à quocumque id permiseris fieri. Sine consilio & prouidentia tua, & sine causa,
nihil

Ps. 118. nihil fit in terra . Bonum mihi, Domine, quòd humiliasti me : vt discam iustificationes tuas, & omnes elationes cordis, atque pręsumptiones abiiciam. Utile mihi, quod confusio cooperuit faciem meam : vt te potiùs, quàm homines, ad consolandum requiram. Didici etiam ex hoc, inscrutabile iudicium tuum expauescere : qui affligis iustum cum impio, sed non sine æquitate & iustitia.

5 Gratias tibi ago, quia non peperisti malis meis, sed attriuiisti me verberibus amaris, infligens dolores, & immittens angustias foris & intus. Non est, qui me consoletur ex omnibus, qui sub cælo sunt, nisi tu Domine Deus meus, cælestis medicus animarum : qui percutis & sanas, deducis ad *Tob.* 13. inferos & reducis. *Ps.* 17. Disciplina tua super me, & virga tua ipsa docebit.

6 Ecce pater dilecte, in manibus tuis sum ego, sub virga correctionis tuę me inclino: percutite dorsum meum, & collum meum, vt incuruem ad voluntatem tuam, tortuositatem meam. Fac me pium & humilem discipulum, sicut benè facere consueuisti, vt ambulem ad

ad omnem nutum tuum. Tibi me, & omnia mea, ad corrigendum commendo: melius est hinc corripui, quam in futuro. Tu scis omnia & singula, & nil te latet in humana conscientia. Antequam fiant, nosti vœtura; & non opus est tibi, ut quis te doceat, aut admoneat de his quæ geruntur in terra. Tu scis, quid expedit ad profectum meum, & quantum deseruit tribulatio, ad rubiginem vitiorum purgandam. Fac mecum desideratum beneplacitum tuum, & ne despicias peccaminosam vitam meam, nulli melius nec clarius, quam tibi soli notam.

7 Da mihi Domine scire, quod sciendum est: hoc amare, quod amandum est: hoc laudare, quod tibi summè placet: hoc reputare, quod tibi pretiosum apparet: hoc vituperare, quod oculis tuis sordescit. Non me sinas secundum visionem oculorum exteriorum iudicare: neque secundum auditum aurium hominum imperitorum sententiare: sed in iudicio vero, de visibilibus & spiritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui, semper inquirere.

8 Fal-

8 Falluntur sæpè hominum sensus in iudicando: falluntur & amatores sæculi, visibilia tantummodo amando. Quid est homo inde melior, quia reputatur ab homine maior? Fallax fallacem, vanus vanum, cæcus cæcum, infirmus infirmum, decipit dum exaltat: & veraciter magis confundit, dum inaniter laudat. Nam quantum vnusquisque est in oculis tuis, tantum est, & non amplius, ait humilis sanctus Franciscus.

CAP. LI.

Quòd humilibus insistendum est operibus, cum deficitur à summis.

Dñs. **I**lli, † non vales semper in feruentiori desiderio virtutum stare, nec in altiori gradu contemplationis consistere: sed necesse habes interdum, ob originalem corruptelam, ad inferiora descendere: & onus corruptibilis vitæ, etiam inuitè, & cum tædio, portare. Quamdiu mortale corpus geris, tædium senties, & grauamen cordis. Oportet ergo sæpè in carne, de carnis onere gemere: eo quòd non vales spi-
ritua-